

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5406

гр. София, 04.10.2011 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
закрито заседание на 04.10.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

като разглежда дело номер **8005** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 ал.2 от АПК във връзка с чл.217 ал.1 т.3 от ЗУТ.

Образувано е по жалбата на М. И. П. от [населено място] срещу Заповед №
ДК-19-С-143/19.05.2011г. на Началник Сектор С. РДНСК – Югозападен район за
забрана ползването на строеж – двуетажна вилна-жилищна сграда.

С жалбата се иска отмяна на заповедта за забрана на ползването като
незаконосъобразна. Искане се и спиране на предварителното ѝ изпълнение като се
излагат конкретни доводи – че сградата до 23.06.2011г., т.е. към момента на издаване
на заповедта е била в процес на извършване на строителни работи и не се е ползвала за
живеене, а на посочената дата след приключване на строителните работи е било
издадено удостоверение за въвеждане в експлоатация като годен за ползване обект.

Съдът след като се запозна с жалбата и особеното искане за спиране
изпълнението на оспорваната заповед, намира следното от фактическа и правна страна:
Съгласно разпоредбата на чл. 217, ал. 1, т. 3 от ЗУТ жалбите и протестите пред съда не
спират изпълнението на заповедите за забрана на ползването на строежи. Съгласно чл.
217, ал. 2 съдът може да спре изпълнението на тези административни актове, с
изключение на тези по чл. 217, ал.1 т. 2 от ЗУТ. Тъй като в процесния случай искането
да спиране касае заповед с правно основание чл. 217, ал.1 т. 3 от ЗУТ, в правомощията
на съда е да спре изпълнението на заповедта.

След преценка на доводите на жалбоподателите и данните по делото до този
момент, съдът намира, че искането за спиране с правно основание чл.166 ал.2 от АПК е
допустимо, тъй като е заявено от лице с правен интерес, за подаването му
законодателят не изисква срок и е насочено срещу акт, чието изпълнение може да бъде
спряно от съда.

Преценено по същество искането е основателно. Разпоредбата на чл. 217, ал. 2 от ЗУТ
регламентира възможността съдът да спре изпълнението на административните актове
по чл. 217, ал. 1 от ЗУТ като не сочи основания, обосноваващи спиране на

изпълнението. Съдът приема, че за да се постанови спиране по реда на чл. 217, ал. 2 ЗУТ на допуснатото по закон предварително изпълнение на актовете по чл. 217, ал. 1 ЗУТ, в тежест на молителката /жалбоподателката/ е да установи наличие на обстоятелства, мотивиращи спиране на изпълнението. Последната следва да докаже, че са налице важни причини, противопоставими на интереса на издателя на акта, презумиран от закона, за да се допусне спиране на изпълнението.

В процесния случай жалбоподателката сочи съображения, подкрепени от данните по делото, от които може да се направи извод, че предварителното изпълнение на заповедта би довело до причиняването на съществени неблагоприятни последици за нея и семейството ѝ, които при благоприятен изход на делото биха били труднопоправими.

Основните съображения на жалбоподателката се свеждат до липсата на реално ползване на строежа по време на строителните процедури и новият факт - на издаването на удостоверение за въвеждане в експлоатация след приключване на строежа, които съдът намира за релевантни за искането за спиране. С оглед на тези обстоятелства съдът намира, че е налице реална опасност за жалбоподателя да му бъдат причинени значителни вреди от предварителното изпълнение на заповедта – както материални, така и морални.

Поради тези причини молбата за спиране изпълнението на оспорваната заповед следва да бъде уважена.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото по силата на закона изпълнение на Заповед № ДК-19-С-143/19.05.2011г. на Началник Сектор С. при РДНСК – Югозападен район за забрана на ползването на строеж – вилна- жилищна сграда, до приключване на производството по оспорване на административния акт по настоящото дело с влязъл в сила съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд в 7- дневен срок от съобщаването на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: